

Малките слушатели чакаха да чуят защо, тъй като не можаха да отговорят със своя умъ.

- Защото, - продължи учителят, - ако днешната работа оставимъ за утре, - утрешната ще трѣбва пакъ да се отложи; и на другия денъ или ще трѣбва да се преуморишъ, или пъкъ да отлагашъ. Пресиличъ ли се, това показва, че не се пести силата. А и силата е богатство. И тя трѣбва да се пести. Но има и друго: когато не свършишъ нуждната работа и тя е била *го-*
ирина на нѣкого, за да се оправдаешъ трѣбва да излъжешъ. А лъжата е началото на всички пороци.

Учителят се увлече въ разговора за спестяването и като видя, че ученицитѣ се изморяватъ въ многото отвлечени въпроси намисли да завърши съ приказка.

~~• Когато едно Господь ходѣлъ по земята, отидѣлъ на пазаря да види какво правятъ хората. На едно мѣсто той чулъ двама, че се готвятъ да се връщатъ въ своето село. Единиятъ си билъ напълнилъ дисагитѣ съ какво не. А другиятъ си купилъ само едни опинци. Първия се прѣсмѣлъ на другия, че за едни опинци не си струвало труда да идва на пазаря. А~~